

[Korsgaard.]

være nogen Mening med, at Regeringen er gaaet ind for at forlade Guldet —, at det kunde lade sig gøre at blive ved Guldet? Hvis dette ikke er Tilfældet, synes jeg, det var rart, om vi, om jeg saa maa sige, kunde faa det Nummer ud af Lirekassen, for Regeringen har saa sandelig ogsaa paa dette Omraade sit Ansvar, og det kan den ikke fragaa ved at sige, at de andre vilde have gjort det samme.

En god Samvittighed er under alle Omstændigheder en god Ting, og derefter vender jeg mig til vor Samvittighed, som efter den højtærede Finansministers Mening skulde være daarlig, fordi vi ikke vilde tiltræde visse Toldforanstaltninger. Den højtærede Minister kan jo blive ved at gentage, hvad han nu snart har sagt ikke saa helt faa Gange, at vi paa et givet Tidspunkt, da Lovforslaget var sammenkædet med noget andet, hvormed det i og for sig ikke havde noget at gøre, sagde som saa: I Dag kan vi ikke gaa med hertil, vi har indenfor et begrænset Omraade en Overenskomst med Partiet Venstre, som gælder, indtil et bestemt Lovforslag er vedtaget, men ikke længer, men kom med Lovforslagene i Morgen, og saa skal De faa dem.

Tør den højtærede Finansminister benægte, at der foreligger en saadan Udtalelse fra første Gang, den højtærede Minister var i det paagældende Udvalg med de omtalte Toldlove, tør Ministeren benægte, at der paa det daværende Tidspunkt fra konservativ Side blev sagt: kom med dem i Morgen, og de skal blive gennemført i Morgen? Jeg kan vanskeligt tro det, og jeg vil i hvert Fald høre det, før jeg tror det.

Jeg mener med absolut Sikkerhed at turde paastaa, at saaledes forholder det sig. Men hvorfor kom den højtærede Minister saa ikke med Forslagene Dagen efter, naar Ministeren mente, at det var et Forslag, som burde gennemføres? Maa vi ikke herfra faa en Forklaring paa dette Spørgsmaal? Og hvis vi ikke maa faa det — og det skulde ikke forbavse mig, om vi ikke maatte —, saa kan det ikke nytte, at Ministeren bliver ved at sige denne Usandhed om, at vi ikke vilde være med til Toldlove, for det har vi til enhver Tid villet. At vi ikke er gaaet med i samme Sekund, som Ministeren vilde have det, er dog ikke nogen Realitet.

Til Slut ønsker jeg at gentage, hvad jeg har sagt baade i mit første Indlæg og i dette, nemlig at vi fra vor Side fuldt ud vedstaar det Løfte, som blev givet ved Kriselovsforhandlingerne, at vi ad den di-

rette Beskatnings Vej vil være med til at skaffe Halvdelen af det Beløb, der skaffes ad indirekte Vej, men naturligvis maa vi forbeholde os, hvilken Form den direkte Beskatning skal have.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Jeg har først en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som i sit første Indlæg sagde, at bl. a. Landbruget nød godt af Skattelettelsen i 1927 for de store Formuers Vedkommende. Efter mit Kendskab til Landbrugets Forhold — og dette har jeg yderligere faaet bestyrket ved at se Udregningen over Udbetaling af Krisehjælp — er det ikke mit Indtryk, at det er de store Formuer, der stærkest trykker det danske Landbrug, og da denne Formueskattelettelse kun undtagelsesvis berører Formuer paa under 100 000 Kr., tror jeg, man ganske rolig kan sige, at denne Lov for Landbruget som Erhverv intet som helst betød undtagen for nogle ganske enkelte Godsejere.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sagde, at naar han i 1922 gennemførte den Formueskattelov, som vilde blive gældende igen, hvis det foreliggende Lovforslag gennemførtes, saa maa vi huske, at da var vi i en meget spændt Situation. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vil benægte, at Situationen økonomisk set i Dag ogsaa er forholdsvis spændt, og derfor er der i-Dag i højere Grad Brug for de Indtægtsmuligheder, man kan have uden at gaa berøttigede Interesser for nær, og det vil en Formuebeskatning af den her foreslaaede Art efter min Mening være.

Naar det ærede Medlem nu stadig henviser til, at Venstre vil medvirke til at skaffe Dækning for Finanslovunderskuddet gennem Beparelser, saa ønsker jeg dog endnu en Gang at faa at vide: hvor er det, Venstre ved Beparelser vil skaffe de 20 Mill. Kr., som der her er Tale om at skaffe? Beparelserne paa Militærudgifterne maa vi i denne Forbindelse se bort fra; de er taget i Betragtning. Jeg kunde ønske af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard at faa at vide, om det ærede Medlem mener, at det Forslag om Lønregulering, som Venstre har stillet, vil bringe en Nedgang i Statens Udgifter i indeværende Aar af nævneværdig Betydning for det Underskud, som vi her drøfter. Det er jo ikke nok, at man stiller Forslag, som maaske til andre Tider kan bringe en Beparelse for Staten, men jeg kunde ønske at vide, om det ærede Medlem heroppe vil sige, at Venstres Forslag om Lønregulering vilde